

WWW.VIVARTO.PL

Przedstawia film

pt.

DRAPACZ CHMUR

Reżyseria **Rune Schjøtt**

Dania, 2010

To miejsce wodzi na pokuszenie...

W KINACH OD 11 MAJA 2012

DYSTRYBUCJA

VIVARTO SP. Z O.O

ul. Św. Wincentego 114 lokal u5, 03-291 Warszawa

tel: + 48 22 35 39 602, fax: + 48 22 35 39 603

KONTAKT - Dział dystrybucji

Anna Dziewulska, e-mail: dystrybucja@vivarto.pl

KONTAKT - PR & marketing

BROCCART, Joanna Grabowska, e-mail: broccart@broccart.pl, tel. + 48 660 72 36 72

VIVARTO SP. z o.o.
przedstawia produkcję
Fine & Mellow Productions
przy wsparciu Duńskiego Instytutu Filmowego
pt.

DRAPACZ CHMUR

TYTUŁ ORYGINALNY **Skyskraber**

TWÓRCY

Scenariusz i reżyseria	Rune Schjøtt
Zdjęcia	Marcel Zyskind
Montaż	Cathrine Ambus
Muzka	Jonas Bjerre
Scenografia	Mathilde Christiansen
Produkcja	Morten Kjems Juhl

OBSADA

JON	Lukas Schwarz Thorsteinsson
EDITH	Marta Holm
BIG DADDY	Morten Suurballe
VIVI	Rikke Louise Andersson
HELGE	Lars Brygmann

O FILMIE

Dzień dobry.

Musisz przespać się ze mną.

Musisz mnie rozdziewiczyć.

Nikt inny nie chce.

- Mam być twoim chłopakiem?

- Nie, chodzi tylko o seks.

Żadnych miłosnych dramatów, ani uniesień.

- Ale przecież...

Nie rób z tego problemu.

To tak, jak pierwszy raz skosztować oliwkę.

Lub zanurkować do wody.

Tylko tyle.

Fragment dialogu z filmu

Historia miłosna zaprawiona nutką czarnego humoru.

Edith, niewidoma od urodzenia córka sklepikarza, nie tylko nie odróżnia kolorów bielizny i szminek, nie dostrzega również drwiących uśmiechów rówieśników. Ma tylko jedno marzenie – stracić dziewictwo w czasie nadchodzącej imprezy.

Jon ma 17 lat i jest zakałą sennego miasteczka. Jego ojciec, **Big Daddy**, miał kiedyś duży zakład i rządził miastem. Jednak wypadek, do którego przyczynił się **Jon**, pozbawił go zarówno władzy, jak i męskości. Teraz, jako samozwańczy król eteru, sprawuje rządy przez radiowy mikrofon. Matka **Jona**, **Vivi**, z jednakowym zapałem kastruje świny i opróżnia kolejne butelki. Jest fatalnym weterynarzem i jeszcze gorszą panią domu. Oboje uważają, że wszystkiemu winien jest **Jon**.

Życie nabiera prawdziwych rumieńców, kiedy **Jon** i **Edith**, uzbrojeni w filmy instruktażowe z lokalnej wypożyczalni, postanawiają ukradkiem zasmakować dorosłego życia. Wszystko zmieni się jednak w chwili, w której oboje wylądują w łóżku...

NAGRODY I FESTIWALE m.in.:

2011 – 61. MFF w Berlinie - Generation

2012 - 19. Studenckie Konfrontacje Filmowe (Lublin)

2011 – 52. ZLIN FF – MFF dla Dzieci i Młodzieży – Nagroda Specjalna Jury

2011 – CICFF - Dziecięcy Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Chicago

2011 – 13. Międzynarodowy Młodzieżowy Festiwal Filmowy w Seulu – Oficjalna Selekcja

2011 – SCANORAMA – Europejskie Forum Filmowe

2011 – 13. MFF w Taipei - International New Talent Competition Award

2011 – 13. MFF w Mumbai

Uroczy, zabawny, optymistyczny – tylko tak można mówić o pełnometrażowym debiucie Schjøtta!

19. Studenckie Konfrontacje Filmowe

Duński pisarz i reżyser Rune Schjøtt stworzył filmową mieszankę horroru, poezji i humoru. 17-letni Jon jest standardowym kozłem ofiarnym miasta, w którym rządzi jego ojciec. Spędza on całe dnie pomagając swojej matce alkoholiczce w weterynaryjnym fachu i szpiegując sąsiadów z kumplem Benem. Jego uwagę zwraca niewidoma dziewczyna Edith, prowadząca wraz z wiecznie uśmiechniętym ojcem sklep spożywczy. Zainteresowanie atrakcyjną Edith staje się obsesyjne. Niewidoma dziewczyna również zamierza zacieśnić relacje z Jonem by zrealizować swój plan jak najszybszej utraty dziewictwa. Napotykają jednak na szereg trudności - od działań ojców nieakceptujących procesu dojrzewania swoich chorych dzieci poczynawszy, po problemy natury fizjologicznej – Jon cierpi na stulejkę uniemożliwiającą mu zbliżenie seksualne.

Film jest bardzo szczery i naturalny, nie ma w nim żadnych zapędów moralizatorskich czy wywodów na temat trudnej sytuacji osób w jakimś stopniu „innych”. Można wręcz rzecz, że jest prosty tak samo jak akt seksualny dla młodego Jona i Edith, którzy z braku wiedzy posiłkują się filmem pornograficznym i traktują wszystko, co na nim zobaczą, jako coś naturalnego i zwykłego, niezależnie od tego czy jest to pióro wkładane do odbytu czy lizanie palca wyjętego z tegoż.

Alissa Simon - VARIETY

W mieście, w którym prawie nic się nie dzieje, małe rzeczy urastają do rangi niekontrolowanego wzwołu, który w filmie uosabia tytułowy drapacz chmur.

Według mnie młodzież od zawsze sięgała po gwiazdy i pragnęła realizować marzenia, ale równocześnie doświadczała izolacji i całej masy strachu.

Nieprzypadkowo więc wybrałem młodych ludzi, aby to właśnie przez nich opowiedzieć tę historię. Wśród rzeczy, jakie robiłem, byłem również gospodarzem programu radiowego, do którego co tydzień dzwoniło i pisało setki młodych ludzi. Podczas audycji niektóre dzieci płakały, inne dzwoniły zaledwie parę minut po swoim seksualnym zbliżeniu. Niektóre z nich rozważały możliwość samobójstwa, inne czuły, że odnalazły nagle sens życia. Czasami czułem się poirytowany ich beczelnym postrzeganiem siebie, ale przede wszystkim uwielbiałem je.

Starłem się postawić na ich miejscu i robię to dziś. Ale również złoścę się, gdy patrzę na dzisiejszą młodzież, ponieważ widzę powierzchowną i fałszywą stronę ich egzystencji.

Oczywiście, kiedy ma się fajny tyłek, lśniący samochód i emanuje się pewnością siebie, może być naprawdę świetne, ale chcę pokazać, że istnieje również alternatywa. Chcę powiedzieć ludziom, że uczucia takie jak czułość, mogą być również pozytywnymi cechami. To naprawdę jest super, gdy coś ci leży na sercu.

Z drugiej strony **Drapacz chmur** jest również spojrzeniem na moje wychowanie. Przykładowo, jako nastolatek, byłem skrycie zakochany w starszej dziewczynie. Pewnego dnia zapytała mnie, czy przypadkiem nie znam kogoś, kto mógłby sprawić, że stanie się kobietą. Dlaczego nie zasugerowałem jej siebie, dlaczego chodziłem w koło pytając wszystkich chłopaków, których znałem? To pytanie wciąż mnie prześladowe. Ostatecznie wyładowała w łóżku z kolesiem, z którym grałem w piłkę nożną.

Znałem również niewidomą osiemnastoletnią dziewczynę, która była zakochana w pewnym chłopaku. Była jednak zbyt nieśmiała, żeby się przed nim rozebrać. Nie była pewna czy jest wystarczająco ładna. Jej maniery także były zaskakujące. Była niezwykle wulgarna, kiedy mówiła o seksie, ale to było tak bardzo naiwne i bezpośrednie, że ostatecznie stawało się czarujące w swoim tragikomicznym sensie.

I problem ze stulejką (niemożliwość wycofania jej spod skóry napletka) to coś czego również boleśnie doświadczyłem. Odkryłem ten problem, gdy miałem siedemnaście lat, po kilku nieudanych próbach współżycia. Te historie są zawiłą częścią mnie i występują w filmie jako mieszanka horroru, poezji i humoru.

Wiele scen zawartych w filmie jest mi równie bliskich. Dorastałem w dzielnicy małego miasteczka, które nie jest tak bardzo oddalone od realiów miasta, w którym rozgrywa się akcja **Drapacza chmur**. Poczucie wyobcowania jest dokładnie takie samo. Nic nie wiedziałem o świecie, który znajdował się poza miejscem, w którym żyłem. To uczucie zostało wyeksponowane w filmie do tego stopnia, że ma się wrażenie, jakby całe miasteczko było niczym niezbadana wyspa po środku oceanu.

Moje mieszane emocje dotyczące okresu młodości skupiają się właśnie w tym miejscu. Może tam być nuda i pustka, ale później znowu pozostaje dużo miejsca na sen, aby marzyć o wszystkim, co jest nieznane i zakazane. W mieście, w którym prawie nic się nie dzieje, małe rzeczy urastają do rangi niekontrolowanego wzrodu, który w filmie uosabia tytułowy drapacz chmur.

Dla mnie **Drapacz chmur** to film mówiący o dorastaniu. Jest to również film wskazujący na nasze wciąż nierozwiązane problemy z młodości, które ukrywamy bez względu na to, jak bardzo dorośli jesteśmy.

Rune Schjøtt, grudzień 2010

PRODUCENT O FILMIE

Kiedy byłem młody starałem się próbować wielu rzeczy. Kiedy patrzę wstecz widzę, że znacząca część mojej osobowości została ukształtowana właśnie wtedy. Czasami myślę, że mam tendencję do zapominania o tamtych czasach i patrząc na lata młodości,

VIVARTO, ul. Św. Wincentego 114 lok U5, 03-291 Warszawa, tel. 22 826 60 48, fax. 22 35 39 603

postrzegam je jedynie jako wstępny etap w życiu dorosłej osoby. **Drapacz chmur** stał się naszą próbą oddania szacunku młodemu pokoleniu.

To jest opowieść o **PIERWSZEJ MIŁOŚCI**, miłości z którą każdy z nas się zmierzył, oraz o poszukiwaniu swojej zagubionej tożsamości, z którym zmagaliśmy się chyba wszyscy. To również opowieść o wszystkich dylematach młodości, niskiej samoocenie, niekontrolowanych emocjach i buzujących hormonach.

Dzięki mieszance wzruszających momentów i czarnego humoru **Drapacz chmur** to niepowtarzalny film dla młodzieży oraz dla dorosłych, którzy nie obawiają się przeżyć tego wszystkiego po raz kolejny.

Morten Kjems Juhl, styczeń 2011

REŻYSER

RUNE SCHJØTT

Urodzony w 1971 roku w Danii. Uczęszczał na kurs scenopisarstwa w Narodowej Szkole Filmowej w Danii. Pracował jako producent muzyczny, gospodarz programu radiowego, autor scenariuszy, reżyser i producent słuchowisk radiowych. Współautor scenariusza wyróżnionego nagrodami filmu fabularnego *Voksne Mennesker* (Dark Horse, 2005), również autor scenariusza krótkometrażowego filmu Martina de Thurah'sa *Ung Mand Falder* (Young Man Falling).

Jako reżyser zadebiutował krótkometrażowym tytułem *Pandasyndromet* (The Panda Syndrome). **Drapacz chmur** (2010), wyróżniony w czasie 61. Berlinale w kategorii *Berlin's Generation 14plus* jest jego fabularnym debiutem.